

In dat jaar overleed zijn moeder Settimia Lapini, die haar drie zoons onder meer drie hoeven naliet. Bernardo, die nog of weer alhier vertoefde, stelde op 22 januari 1682 zowel zijn broer Francesco alhier als Antonio Mugotti (elders Mucotti genoemd) in Florence als gemachtigden aan om zijn erfdeel te verkrijgen, geen blijk van groot vertrouwen in broer Antonio, aan wie zij eerder de noodzakelijke volmachten hadden verstrekt⁶³).

Op 5 mei 1682 slaagde Gallaccini erin een 22 artikelen omvattend vijfjarig contract van sociëteit te sluiten met de jonge koopman Dirk Rogier Ramsden, die op korte termijn een bedrag van f 36.000 kon fourneren, terwijl hijzelf deelnam voor f 12.000, zonder dit ter beschikking te hebben. Dit contract was zeer voordelig voor hem, want winst en verlies zouden gelijkelijk gedeeld worden. Artikel 3 gaf daar ook ronduit de motivering van: 'ten respecte soo van de meerdere ervarenheyd, die den tweeden Comparant boven den eersten tegenwoordig in de koophandel heeft, als den grooter dienst, die hij daerinne sal doen'. Verder werd bepaald, dat de negotie alleen op de naam van Gallaccini zou worden gedreven en dat de naam Ramsden noch in de brieven, noch in de uitgaande rekeningen zou gebruikt worden. Wel was voor transacties boven de f 1000,— beider schriftelijke toestemming vereist, maar de wisselnegotie bleef voorshands het domein van Gallaccini. Het kantoor werd ook te zijnen huize gevestigd, voor de huur waarvan hem f 50,— werd toegekend. Tevens zou hij de boekhouding voor zijn rekening nemen, zij het dat die in het Nederlands gesteld moest worden, terwijl Ramsden de kas moest houden. Deze had te allen tijde vrije toegang tot het kantoor en volledige inzage van de boeken en documenten van de sociëteit⁶⁴).

Op diverse terreinen zette Gallaccini nu zijn activiteiten voort. Zo trachtte hij de Engelse sayen te achterhalen, die hij aan een Bazelse koopman had gezonden⁶⁵) en leverde hij aan Nederlandse kooplieden te Cadiz negen assortimenten Brabantse kant⁶⁶); met hen deed hij ook andere zaken, blijkens een door hen getrokken wissel, die de koopman Gerard Deenick tevergeefs bij hem liet insinueren⁶⁷). Zelfs nam hij met 1/16 part deel in een charterpartij naar West-Indië, waarin Heydanus en Willem Pedy het meeste belang hadden. Deze reis verliep niet voorspoedig, zodat inschakeling van arbiters nodig was, die pas op 25 november 1683 uitspraak deden⁶⁸). Dat belette hem niet om een nieuwe weg in te slaan op 12 december 1682, toen hij met François Sous, schipper van het fluitschip 'De Visscher' een